

SOLIDARNOŚĆ PW

ZWIĄZKOWY DZIENNIK INFORMACYJNY OZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w PW

Nr 5/2013

WIADOMOŚĆ DNIA

23. stycznia 2013 roku zmarł

Józef Glemp

**Biskup rzymskokatolicki, doktor obojga praw, biskup diecezjalny
warmiński (1979–1981), arcybiskup metropolita gnieźnieński
(1981–1992), arcybiskup metropolita warszawski (1981–2006),
prymas Polski (1981–2009), przewodniczący Konferencji
Episkopatu Polski (1981–2004), kardynał prezbiter od 1983 roku,
arcybiskup senior archidiecezji warszawskiej od 2006 roku.
Kawaler Orderu Orła Białego.**

Urodził się 18. grudnia 1929 roku w Inowrocławiu. W latach 1950–1952 odbył studia filozoficzne w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie, a następnie w latach 1952–1956 studia teologiczne w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu. Świecenia prezbiteratu otrzymał 25. maja 1956 roku w bazylice prymasowskiej w Gnieźnie. W latach 1958–1964 przebywał w Rzymie, gdzie na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim studiował prawo kanoniczne i świeckie. Studia te ukończył uzyskaniem stopnia doktora obojga praw, który nostryfikował w Polsce w 1975 r. na Wydziale Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W latach 1961–1964 odbył Studium Rotalne, po którym uzyskał tytuł adwokata Roty Rzymskiej, a także ukończył w 1962 roku Studium Administracji Kościelnej przy Kongregacji Soboru.

Po powrocie ze studiów w Rzymie został notariuszem w kurii metropolitalnej i trybunale metropolitalnym oraz sekretarzem seminarium duchownego. Był wykładowcą w studium soborowym i egzaminatorem posynodalnym. Od grudnia 1967 roku pracował w Sekretariacie Prymasa Polski w Warszawie. Był referentem do spraw prawnych, a także kapelanem i sekretarzem prymasa Stefana Wyszyńskiego. W 1975 roku został sekretarzem Komisji Episkopatu Polski ds. instytucji polskich w Rzymie i członkiem Komisji Episkopatu do spraw rewizji prawa kanonicznego. W latach 1972–1979 prowadził na Wydziale Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie zajęcia z prawa rzymskiego i prawa małżeńskiego. 4. marca 1979 roku mianowany został biskupem diecezjalnym diecezji warmińskiej. Świecenia biskupie otrzymał 21. kwietnia 1979 roku. Głównym konsekratorem był kardynał Stefan Wyszyński, prymas Polski. W ramach prac Episkopatu Polski był przewodniczącym Komisji Iustitia et Pax oraz członkiem komisji: ds. duszpasterstwa ludzi pracy, ds. rewizji prawa kanonicznego i ds. instytucji polskich w Rzymie. Pełnił funkcję współprzewodniczącego zespołu legislacyjnego powołanego przez Komisję Wspólną Przedstawicieli Rządu i Episkopatu, a także członka stałej grupy roboczej Episkopatu Polski i Episkopatu Francji.

7. lipca 1981 roku Jan Paweł II mianował go arcybiskupem metropolitą warszawskim i arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim, co wiązało się z przyznaniem godności prymasa Polski. 13. września 1981 roku odbył ingres do archikatedry gnieźnieńskiej i 24. września 1981 roku do archikatedry warszawskiej.

Był inicjatorem budowy Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, mającej stanowić wotum narodu polskiego za dar odzyskanej wolności.

W wyniku reorganizacji struktur Kościoła katolickiego w Polsce w marcu 1992 roku zaprzestał pełnić urząd metropolity gnieźnieńskiego. W latach 1981–2004 pełnił funkcje przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski i przewodniczącego Rady Głównej. Przewodniczył II Synodowi Plenarnemu (1991–1999).

Postanowieniem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dnia 18. grudnia 2009 roku został odznaczony Orderem Orła Białego.